

[Ministeren for offentlige arbejder]

riendelige entreprisenum, hvortil kom, at arbejdet blev udstrakt over væsentlig længere tid end forudsat.

Grove (KF):

Nu fik jeg uddybet det skriftlige svar, og det siger jeg tak for. I det skriftlige svar, jeg fik forleden, var der kun én begrundelse: at den lavestbydende havde fejlbedømt mængden, der skulle køres væk, og det kan jo ikke være årsagen til, at man ikke antager ham.

Nu vil jeg gerne spørge ministeren: når man har så mange årsager, som ministeren nævner her, har der så været en forhandling med entreprenøren her i København, eller har der kun været en telefonisk forhandling? Efter det for mig oplyste har der kun været ført en enkelt telefonsamtale, hvor disse ting, og endda ikke dem alle, blev påpeget.

Det andet spørgsmål, jeg gerne vil stille, er: havde det egentlig ikke været rimeligt, da man skrev til denne entreprenør, at oplyse ham om disse forhold i stedet for bare at skrive, at vedkommende ikke har fået arbejdet? Det var måske en af de ting, der ville gøre vedkommende entreprenør opmærksom på, at han den næste gang skal tage sådanne forhold i betragtning. Det er for mig oplyst, at der, efter at licitationen er overstået, er givet større tidsfrist med hensyn til trafikken på sporene, der er givet bedre forhold for en nedbrydning på dette område. Har man forhandlet med den antagne entreprenør om afslag i prisen af disse årsager, for det gør jo arbejdet betydelig lettere?

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Det er en ganske ejendommelig situation, vil jeg sige. Vi har mange lignende forretninger inden for DSB og P&T osv. i årets løb, og her kommer så et medlem af folketinget, som, hvad spørgeren ikke lægger skjul på, har alle oplysninger fra vedkommende enkelte tilbudsgiver, og fører, om jeg så må sige, forhandlingen ind i folketinget.

Jeg kan kun svare, at om forhandlingerne har været ført på den ene eller den anden måde, skal jeg ikke kunne sige. Jeg vil gerne sammenfattende til spørgeren sige, at de retningslinjer, der i øvrigt ligger for, hvordan en statsvirksomhed skal bære sig ad, er blevet fulgt. Hvis der i spørgsmålet ligger, at

DSB i sin fremgangsmåde ikke har båret sig korrekt ad, vil jeg også sammenfattende sige til hr. Grove, at rigsrevisionen har været inde i billedet og ikke haft noget at indvende imod den anvendte fremgangsmåde og den beslutning, man nåede frem til, efter at en repræsentant fra rigsrevisionen har haft lejlighed til at se alle sagens akter.

Grove (KF):

Jeg vil gerne spørge ministeren endnu en gang: har man egentlig ikke krav på, når man deltager i sådan en licitation, også at få et begrundet svar på, hvorfor man ikke fik arbejdet, især når man er den lavestbydende? Er det ikke en opgave for det offentlige på det område at gå i spidsen for en god kommunikation tilbage ved at begrunde sit afslag på en rimelig og fornuftig måde? Det er ikke sket i dette tilfælde, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren i fremtiden inden for sit sagsområde vil tage denne sag frem som et eksempel på, at man egentlig ikke kommunikerer tilstrækkeligt tilbage. Havde man gjort det, havde ministeren været helt ude over at skulle besvare dette spørgsmål her i folketinget.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Jeg skal ikke kunne sige, i hvor høj grad der er tale om i den almindelige praksis, at man melder tilbage og giver en begrundelse for, at den ene eller den anden ikke er blevet valgt. Jeg mener, at almindelig praksis er, at man giver meddelelse om, at den og den ikke er kommet i betragtning, men at gå ned i en lang forklaring om hvorfor er jeg ikke klar over om man gør, og jeg vil også tvivle noget på, hvorvidt det er rigtigt at have det som en fast retningslinje.

Jeg siger dette, fordi der i en samlet vurdering af – nu taler jeg principielt om tingene – hvem der skal have en entreprise, indgår mange faktorer, herunder, skal vi sige den økonomiske baggrund for vedkommende, der har givet et tilbud, og også vurderingen: har han forudsætningerne for at køre det igennem? Det er noget, der altid vil være et diskussionsemne, hvor påstand vil kunne stå mod påstand, og derfor er det nu engang den, der har ansvaret for, at arbejdet udføres, der må tage den endelige beslutning. Det er